

Arrest

nr. 341 496 van 20 februari 2026
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat E. MASSIN
Eugène Plaskysquare 92-94/2
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 30 mei 2025 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 april 2025.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 september 2025 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 oktober 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat E. MASSIN verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Bestreden beslissing

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten en te zijn geboren op [...] 1986 in Guzang, Bamenda in de North-West regio. U behoort tot de Bamenda stam en hangt de Presbyteriaanse kerk aan. Uw ouders zijn overleden toen u klein was en u bent opgegroeid bij uw maternale grootmoeder in Mile 4 in Limbé. U heeft geen broers of zussen.

U ging naar de middelbare school Secret Heart in Mankon en realiseerde daar dat u gevoelens had voor jongens. In 2011 ging u naar de universiteit in Buéa. Daar leerde u E.T. kennen en jullie kregen een relatie van 2011 tot 2013. Tegelijkertijd had u reeds een relatie met uw vriendin S.. Jullie kregen samen een dochter, Ta. B., geboren op [...] 2013 in Bamenda. Na afloop van uw universitaire studies ging u terug naar Limbé en onderhield u een langeafstandsrelatie met E. die in Garoua woonde. In Limbé leerde u B. kennen aan het strand. U voelde zich verbonden met hem en jullie kregen een relatie van 2013 tot 2016. B. nodigde

u uit om samen Labor Day te vieren en wanneer hij u aan het eind van de dag thuis afzette ging B. mee naar uw kamer. Uw vriendin Ta. kwam u verrassen in Limbé en betrapte u met B.. Ze was erg luidruchtig en alarmeerde de burens waardoor B. is weggerend. U werd echter gepakt door de gemeenschap. U werd geslagen en op de grond geduwd met de intentie om u te doden. De politie kwam echter tussen en bracht u onder politiebegeleiding naar het ziekenhuis. U verbleef drie dagen in het ziekenhuis tot B. u daar kwam ophalen. Hij bracht u naar een hotel in Idenau en hij droeg u op om Kameroen onmiddellijk te verlaten. Hij zette u op een boot naar Calabar in Nigeria en B. zou zelf op eigen kracht het land verlaten.

In 2016 verliet u Kameroen en reisde u via Nigeria naar Libië waar u de oversteek maakte naar Italië, alwaar u in 2017 aankwam en u de Italiaanse autoriteiten verzocht om internationale bescherming. U wachtte de asielpcedure echter niet af en verliet onmiddellijk het opvangcentrum. U ging naar Sassari waar u tot 2022 verbleef tot u naar België reisde. Onderweg passeerde u Frankrijk en diende u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Franse asieldiensten. In 2022 kwam u in België aan en op 25 februari 2022 verzocht u om internationale bescherming bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

U legde geen documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na grondig onderzoek van al uw verklaringen en alle stukken in uw administratief dossier dient evenwel geconcludeerd te worden dat u noch het vluchtelingenstatuut, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaart te vrezen voor vervolging in Kameroen omwille van uw homoseksuele geaardheid (zie NPO, p.4, 15). Er kan echter geen geloof worden gehecht aan uw seksuele oriëntatie en bijgevolg evenmin aan uw vrees voor vervolging.

U verklaarde dat u de Kameroense nationaliteit bezit en dat u werd vervolgd wegens uw seksuele oriëntatie. In het licht van de elementen in uw dossier is het CGVS er echter niet van overtuigd dat u homoseksueel bent. Hoewel het Commissariaat-generaal constateert dat het niet evident is, de seksuele oriëntatie objectief te bewijzen, mag het CGVS van een verzoeker die beweert homoseksueel te zijn, verwachten dat hij overtuigend is met betrekking tot zijn ervaringen en zijn parcours in verband met zijn seksuele oriëntatie. **Anders gezegd, het Commissariaat-generaal mag van een persoon die een vrees of risico's wegens zijn seksuele oriëntatie aanhaalt, een omstandig en duidelijk relaas zonder grote incoherenties verwachten. U blijft hierbij in gebreke.**

Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat u doorheen uw parcours bij de Belgische asielinstanties bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegde over de redenen waardoor u Kameroen zou hebben verlaten. Zo verklaarde u op 18 maart 2022, tijdens uw interview op de DVZ, dat u Kameroen had verlaten omwille van de crisis tussen de Engelstalige en de Franstalige gemeenschap (zie Administratief dossier - Verklaring DVZ - punt 37). Wanneer u op 6 december 2022 opnieuw werd uitgenodigd op de DVZ om over uw vrees te vertellen, vertelde u wederom over uw vrees door de Engelstalige crisis. U legde daarbij erg gedetailleerde verklaringen af over hoe u op 23 december 2016 Kameroen zou hebben verlaten nadat u van de boerderij kwam in Bamenda en u onderweg in elkaar werd geslagen door Franstalige Kameroeners die u naar het commissariaat van Bamenda brachten. Daar werd u met nog 10 andere Engelstaligen naar de gevangenis van Kounende gebracht. Onderweg kon u echter van de wagen springen en weglopen, waarna u het land zou hebben verlaten (zie Administratief dossier - CGVS Vragenlijst - vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 17 januari 2025 gaf u meteen aan dat u niet alle elementen had kunnen vertellen bij de DVZ omwille van het taboe rond uw homoseksuele geaardheid (NPO, p.4). U vertelde daarop dat u homoseksueel bent, maar gelijktijdig een relatie had met de moeder van uw kind. Wanneer zij u betrapte met uw homoseksuele partner werd u aangevallen door de lokale gemeenschap en diende u het land te ontvluchten (NPO, p.15). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen tussen de DVZ en het CGVS zei

u dat homoseksualiteit een taboe is en u nogal sceptisch was om eerlijk te zijn, maar dat u het op aanraden van uw advocaat wel kon vertellen (NPO, p.16). Maar wanneer u dan specifiek gevraagd werd naar uw problemen in Kameroen omwille van de Engelstalige crisis opperde u dat u geen enkel probleem had in Kameroen behalve uw homoseksualiteit, maar dat u wel op de hoogte bent dat er een crisis was die begon in 2016. Dit is op z'n minst zeer noemenswaardig. Wanneer de Protection Officer dan vroeg waarom u deze crisis dan wel had opgegeven als asielmotief bij de DVZ, beweerde u dat u zich toen niet goed voelde en veel trauma's had en dat u het aan uw advocaat vertelde die u aanraadde om alles te zeggen tijdens uw groot interview op het CGVS (NPO, p.26). Deze verschoning gaat echter niet op en biedt geen zinnige opheldering over waarom u een fictief asielmotief dermate gedetailleerd zou hebben verzonnen. Het louter vasthouden aan één van de twee versies van uw verklaringen is dan ook uiteraard niet in staat om dergelijk opvallende tegenstrijdigheid op te heffen. Deze vaststelling raakt een eerste maal de kern van uw asielaanvraag en ondermijnt in niet geringe mate de geloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.

Vervolgens legde u **veelvuldige tegenstrijdige verklaringen af over uw werkelijke levensomstandigheden voor uw vertrek uit Kameroen**. Zo was u bijzonder tegenstrijdig over de datum van overlijden van uw ouders en de nasleep daarvan. Op de DVZ zei u aanvankelijk nog dat uw ouders overleden waren in april 2020 (zie Adm. dossier – Verklaring DVZ, punt 13), maar tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u plots dat u altijd bij uw grootmoeder hebt gewoond omdat uw vader en moeder overleden zijn toen u nog klein was. U weet niet langer wanneer uw ouders overleden zijn (NPO, p.7-8). Waar u bij de DVZ nog verklaarde dat u twee broers en een zus had waarvan Be. in Douala woonde, L. is overleden in 2010 en C. in 2014 (zie Adm. Dossier – Verklaring DVZ, punt 17), beweerde u op het CGVS dat u enig kind was (NPO, p.8). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheden, beweerde u stevast dat u getraumatiseerd was toen u aankwam in België, waardoor u van alles vertelde waarvan u niets wist op de DVZ. Nadat u het aan uw advocaat vertelde, raadde hij u aan dat u alles over uw leven kon vertellen tijdens uw onderhoud op het CGVS (NPO, p.8). Echter, wanneer u op de DVZ gevraagd werd naar uw gezondheidstoestand meldde u dat u gezond was maar dat u nachtmerries had van de smokkelaar waardoor u moeilijk kon slapen (zie Adm. Dossier – Verklaring DVZ, punt 32). Bovendien werd u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gevraagd hoe uw interview op de DVZ was verlopen waarop u antwoordde dat dit normaal verlopen was en verwees u enkel naar het taboe van uw homoseksualiteit (NPO, p.4). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen en het vasthouden aan één versie van de feiten is wederom niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen. Het feit dat u er niet slaagt om deze gebeurtenissen - die toch een niet-te-onderschatten impact zouden hebben gehad op uw leven - juist in de tijd te plaatsen, en u geen consistente verklaringen aflegt betreffende uw familie, toont aan dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke levensomstandigheden vóór uw vertrek uit Kameroen. Daarbij aansluitend hing u de volledige ontdekking van uw homoseksuele geaardheid op aan uw tijd in de jongensschool in Bamenda waar u uw Advanced Level zou hebben behaald in 2004 en uw tijd aan de universiteit van Buéa in 2011 waar u uw eerste homoseksuele relatie had (NPO, p.6, 9, 12, 13, 16, 17, 20). Bij de DVZ had u echter eerder verklaard dat u maar tot de 5de graad van het secundair onderwijs naar school bent gegaan en vermeldde u verder niets over een universitaire opleiding (zie Adm. dossier – Verklaring DVZ, punt 11). Het is ook vreemd dat wanneer u gevraagd werd of u naar de lagere school ging dat u opperde dat u zich dat niet kan herinneren, maar u meteen verwees naar de jongensschool en de universiteit waar u uw seksuele oriëntatie zou hebben ontdekt (NPO, p.13-14). Wanneer u geconfronteerd werd met uw verklaringen bij de DVZ over uw scholing, verwees u opnieuw naar het feit dat u getraumatiseerd was en u alles moest vertellen op het CGVS van uw advocaat en dat u in 2013 uw masterdiploma in management behaald heeft (NPO, p.14). Daarenboven vertelde bij de DVZ dat uw laatste adres in Kameroen in Guzang, Bamenda was. Op het CGVS opperde u dan weer dat u in Guzang, Bamenda bent geboren, maar dat u in Buéa en Limbé woonde. Wanneer u dan gevraagd werd of u ooit nog op andere plaatsen in Kameroen hebt gewoond, zei u van niet. Gevraagd of u in Guzang hebt gewoond, opperde u dat u zich dat niet kon herinneren (NPO, p.6-7). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, wierp u opnieuw op dat uw "hoofd niet oké was en dat u veel stress had" en dat u had verteld dat u in Guzang geboren bent (NPO, p.25-26). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen en het vasthouden aan één versie van de feiten is niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen. Het feit dat u niet in staat bent om consistente verklaringen af te leggen over dergelijke ingrijpende gebeurtenissen in uw leven en veelvuldige tegenstrijdige verklaringen aflegde tussen de DVZ en het CGVS, toont aan dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke levensomstandigheden vóór uw vertrek uit Kameroen. **Deze vaststellingen ondermijnen wederom de kern van uw aanspraak op asiel door uw homoseksualiteit aangezien u geen duidelijkheid schept over de context waarin de ontdekking van uw seksuele oriëntatie - en de daaruit voortvloeiende problemen die u uit uw land van herkomst zouden hebben geleid - zouden hebben plaatsgevonden .**

Het CGVS wenst hierbij op te merken dat het bijzonder frappant is dat u doorheen uw asielaanvraag in België er niet in slaagt om consistente en eensluidende verklaringen af te leggen over de essentiële delen van uw identiteit en asielaanvraag. Dit werpt ernstige twijfels op uw aangehaalde asielmotief en

ondermijnt uw algehele geloofwaardigheid. Bovendien mag er van iemand die zijn land ontvlucht vanwege een vrees voor zijn leven, vrijheid en/of fysieke integriteit en zich omwille hiervan beroept op internationale bescherming, redelijkerwijze verwacht worden dat hij ten aanzien van de autoriteiten waarbij hij een verzoek om internationale bescherming indient dezelfde verklaringen aflegt aangaande de kernelementen van zijn verzoek, waaronder zijn identiteit en familiale context. Dat u dit naliet, ondergraaft uw algemene geloofwaardigheid en bevestigt de vaststelling dat u er niet om verlegen zit om onechte verklaringen af te leggen.

Bovendien waren uw verklaringen betreffende de ontdekking en de bewustwording van uw seksuele oriëntatie weinig doorleefd en weinig aannemelijk. U verklaarde dat u besepte dat u zich aangetrokken voelde tot jongens toen u op de jongensschool zat in Bamenda en u enkel gevoelens had voor jongens en niet voor meisjes. Gevraagd om hier meer over te vertellen, zei u plots dat het kwam toen u naar de universiteit ging en u geen gevoelens had voor uw vriendin zoals u voor mannen heeft (NPO, p.16). Wanneer de Protection Officer vroeg om meer te vertellen over uw ontdekking van deze gevoelens, zei u dat u op het jongensinternaat besepte dat al uw gevoelens naar jongens gingen, dat het gewoon zo gebeurde. U kon bij een jongen zijn en jullie zouden elkaar gewoon aanraken. Uitgenodigd om hier meer over te vertellen, opperde u dat het een internaat is en als die gevoelens begonnen, ze elke dag groeiden. Zo is het gewoon op een internaat, zei u. Echter, op de vraag wat er gebeurd was waardoor u dit realiseerde, bleef u weer op de vlakte toen u antwoordde dat de meeste van uw gevoelens naar jongens gingen (NPO, p.17). U maakt geen gewag van een concrete gebeurtenis of herinnering die zou hebben geleid tot het besef van uw gevoelens voor jongens. Gevraagd wat u dan specifiek voelde, zei u dat u zich goed voelde en dat u wist dat het niet goed was maar dat je die gevoelens niet kon controleren. Ondanks dat u veelvuldig werd uitgenodigd om meer te vertellen over de ontdekking en bewustwording van uw homoseksuele gevoelens, blijft u echter danig op de vlakte en zijn uw verklaringen bijzonder weinig doorleefd. Bovendien geven dergelijke verklaringen weinig blijk van reflectie met betrekking tot een dergelijke ingrijpende gebeurtenis.

Opmerkelijk in deze is eveneens het feit dat u beweerde dat u zich comfortabel voelde bij die gevoelens omdat u niet anders wist en u niets anders kon doen (NPO, p.17). U zei later dat u de jongens op internaat probeerde aan te raken. U had geen relaties met hen maar u wist wel dat u gevoelens had voor die dingen (NPO, p.18). Gevraagd wat maakte dat u zich zo comfortabel voelde bij uw bewustwording van uw homoseksualiteit, beperkte u zich wederom tot het stellen dat u niets voelde voor vrouwen maar u voortdurend gevoelens had voor mannen. U wist wel dat het taboe was, maar het leven gaat nu eenmaal over gevoelens en je kan niet zonder gevoelens in het leven (NPO, p.18). Vooreerst blijven uw verklaringen over de door u beweerde bewustwording van uw ontluikende homoseksualiteit uitermate beperkt en oppervlakkig, en komen geenszins doorleefd over. Maar ook dat u beweerde dat u zich comfortabel voelde bij uw homoseksuele gevoelens omdat u het heimelijk deed, en u zich er daarom ook goed bij voelde en er oké mee was (NPO, p.19), toont uw onvermogen aan om blijk te geven van enige reflectie omtrent de situatie waarin u zich bevond – zich aangetrokken voelen tot mannen in Kameroen. U slaagt er niet in om te getuigen over wat u dacht en wat door u heen ging (negatieve dan wel positieve gevoelens), wat niet overtuigen en geen enkele blijk geeft van het werkelijk beleven van een dergelijke situatie. **Dit is een danig simpele en allerm minst doorleefde weergave van de complexe realiteit waarmee een man die zich aangetrokken voelt tot een man, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele oriëntatie, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij (zie Landeninfo, Informatie met betrekking tot de situatie van holebi's in Kameroen, en de maatschappelijke houding ten aanzien van holebi's in Kameroen). Hoewel soms geopperd wordt dat een verschillende culturele achtergrond, aanleiding kan geven tot een verschillende ervaring van de bewustwording en beleving van homoseksualiteit, dient vastgesteld dat u überhaupt geen enkele blijk geeft van het nadenken over, het omgaan met, en het ervaren van nog maar een enkele gedachte, overweging of gevoel bij het feit dat u zich aangetrokken voelt tot mannen – cultureel bepaald of niet – dit alles te midden van een maatschappij die manifest vijandig staat ten aanzien van uw seksuele oriëntatie. Immers, hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel of biseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Kameroense, dient vastgesteld dat uit uw verklaringen eenduidig af te leiden valt dat u zich bij de ontdekking, en het ontluikende besef van uw geaardheid, helemaal geen vragen stelde. **Uw verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen seksuele oriëntatie, maar duiden enkel op een gebrek aan doorleefde ervaringen.****

Verder - en in lijn met bovenstaande vaststellingen - ondermijnt het feit dat u geen blijk geeft van enige reflectie omtrent de gevolgen die uw seksuele oriëntatie kan inhouden in de Kameroense context de geloofwaardigheid van deze geaardheid. U bent nochtans op de hoogte van de houding binnen de Kameroense samenleving tegenover homoseksualiteit. Zo blijkt uit uw verklaringen dat het taboe is om homoseksueel te zijn in Kameroen en dat u geen homoseksuele relatie zag in de gemeenschap en dat u

sinds jonge leeftijd mensen hierover hoorde praten (NPO, p.18). **Binnen deze context is het wel zeer verwonderlijk dat wanneer u een relatie heeft met een andere man en u intiem bent met uw homoseksuele partner u geen enkele reflectie maakt over de context waarin u zich bevindt;** een land waar een seksualiteit die afwijkt van de heteroseksualiteit sterk wordt afgekeurd. Het tegendeel blijkt uit uw verklaringen wanneer u gevraagd werd naar uw relatie met E. en jullie toekomstplannen. Zo beweerde u dat dat u uw leven met hem wilde opbouwen en wilde samenwonen in hetzelfde huis en jullie eigen zaak hebben, maar dat het allemaal privé moest gebeuren en je niet betrappt mocht worden (NPO, p.24). Dergelijke verklaringen geven geen enkel blijk van een mogelijke zorg over de vijandelijke omgeving tegenover uw seksuele oriëntatie, wat opnieuw wijst op het manifeste gebrek aan enige reflectie over, of omgaan met, de realiteit waarmee u zich geconfronteerd zag. Gelet op de ernstige gevolgen die verbonden zijn aan homoseksuele relaties in Kameroen, is het bijzonder frappant dat u met B. "homoseksuele dingen" deed in uw kamer na een dagje samen uit, maar waarbij u betrappt wordt door uw vriendin omdat zij een sleutel heeft van uw kamer (NPO, p15). De vaststelling dat u hier zo lichtzinnig mee omsprong is weinig aannemelijk en werpt verdere twijfels over de geloofwaardigheid van uw seksuele oriëntatie. **Dat u, los van het feit dat u betrappt zou kunnen worden en de gevolgen die dit kon hebben, geen blijk geeft van enige bewustwording van het gegeven dat uw aantrekking tot mannen – wat toch een wezenlijk deel uitmaakt van iemands persoonlijkheid – werd afgekeurd door de maatschappij waarin u bent opgegroeid, overtuigt hoegenaamd niet en geeft geen enkele blijk van werkelijk beleefde ervaringen waarmee een jonge man, die zijn eigen seksuele oriëntatie ontdekt in een homofobe maatschappij als de Kameroense, zich geconfronteerd ziet.**

Bovendien zijn ook uw verklaringen betreffende uw relatie met E. geenszins aannemelijk. U kan niet duiden hoe uw relatie met hem is begonnen en hoe je je bewust werd van zijn wederzijdse gevoelens. U raakte hem aan en aangezien hij niet weigerde, wist u over zijn gevoelens. Dat u hem – zonder zekerheid te hebben over zijn gevoelens – zo zou hebben benaderd, is gezien het homofobe klimaat, zeer verwonderlijk. Eveneens opmerkelijk is uw bewering nooit met hem te hebben gepraat over eerdere relaties, noch over de beleving van jullie seksuele oriëntatie (NPO, p. 23-24).

Gegeven het geheel aan bovenstaande verklaringen, dient vastgesteld dat de door u geopperde seksuele oriëntatie, geenszins aannemelijk is, en niet geloofwaardig bevonden wordt. Er kan derhalve evenmin enig geloof gehecht worden aan de door u geopperde vrees voor vervolging – die het rechtstreekse gevolg geweest zou zijn van uw homoseksuele geaardheid. U heeft dan ook niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofd een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, in casu Kameroen, een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, zou lopen.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus kan aan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus worden toegekend wanneer de mate van willekeurig geweld als gevolg van het gewapende conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar dat land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de wet van 15 december 1980. Aan verzoekers om internationale bescherming uit bepaalde zones van het Engelstalige deel van Kameroen wordt subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 § 2 c) van de wet van 15 december 1980 toegekend op basis van de algemene toestand in hun regio, voor zover zij aannemelijk maken dat zij echt afkomstig zijn uit deze regio, dat zij in deze context hebben verkeerd en voor zover er geen echte internevluchtmogelijkheid bestaat.

Uit een grondige analyse van de huidige veiligheidssituatie in Kameroen (zie **Cameroun. Régions anglophones : situation sécuritaire**" van 28 juni 2024, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20240628.pdf of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door een zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een **gelokaliseerd conflict**, dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. Uit dezelfde informatie blijkt dat de veiligheidssituatie in het Franstalige deel van Kameroen fundamenteel verschilt van deze in het Engelstalige deel van Kameroen.

Het Commissariaat-generaal benadrukt bovendien dat uit artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 volgt dat de behoefte aan bescherming niet bewezen is indien er in een deel van het land geen gegronde vrees voor vervolging of geen reëel risico op ernstige schade bestaat, en van de verzoeker redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij in dat deel van het land blijft. Hierbij geldt als voorwaarde dat de verzoeker om internationale bescherming op een veilige en wettige manier kan reizen naar dat deel van het land en er toegang toe kan hebben. In casu is het Commissariaat-generaal van oordeel dat u zich aan de bedreiging van uw leven of persoon als gevolg van de veiligheidssituatie in uw regio van herkomst kan onttrekken door u

in Franstalig Kameroen te vestigen, meer bepaald Douala waar u over een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid beschikt.

Hoewel het conflict een aanzienlijke impact heeft op de bewegingsvrijheid van de burgers in het Engelstalige deel van het land, onder meer door de 'ghosttownoperaties' en de vele checkpoints van de autoriteiten of de separatisten, blijkt dat het mogelijk is om zich van het Engelstalige naar het Franstalige deel van het land te verplaatsen. Bovendien is het Franstalige deel bereikbaar via de internationale luchthavens van Douala en Yaoundé.

*Wat de veiligheidssituatie in de **Franstalige regio** van Kameroen betreft, dient te worden vastgesteld dat deze regio niet wordt getroffen door het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van enkele geïsoleerde en sporadische incidenten, voornamelijk aan de grens met de Engelstalige regio's. Uit de beschikbare informatie blijkt duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel beperkt is, dat dit geweld niet het hele land treft en niet veralgemeend is. Bijgevolg kan niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.*

De situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen beantwoordt bijgevolg niet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat, indien een burger zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, hij louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 §2 c).

Bovendien blijkt uit de informatie waarover het CGVS beschikt, dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio's. Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precaire omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen.

Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala. In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofdte een risico bestaat op voornoemde ernstige schade. In casu slaagde u er vooreerst niet om eerlijk zich te bieden op uw werkelijke levensomstandigheden en verblijfplaatsen in Kameroen vóór uw vertrek naar België – supra -. Zo beweerde u bij de DVZ nog dat uw broer B. in Douala woonde (zie Adm. Dossier – Verklaring DVZ, punt 17), maar verklaarde u aan het CGVS plots dat u enig kind was (NPO, p.8). Echter, omwille van uw veelvuldige tegenstrijdige verklaringen over uw werkelijke herkomst en uw huidig netwerk in Kameroen, gaat het CGVS er van uit dat u wel familie heeft in Douala zoals u aanvankelijk bij DVZ verklaarde. Ondanks dat u bij de DVZ nog verklaarde dat u uw secundair onderwijs niet had afgemaakt en u als landbouwer werkte (zie Adm. Dossier – Verklaringen DVZ, punt 11 en 12), beweerde u op het CGVS dan weer dat u in 2011 naar de universiteit bent gegaan in Buéa en er een Higher National Diploma in Management hebt behaald (NPO, p.6). Het CGVS kan hierna enkel vaststellen dat u wederom geen eerlijk zicht biedt op uw levensomstandigheden in Kameroen vóór uw vertrek, maar zou u mogelijks hogere universitaire studies hebben gevolgd in uw land van herkomst. Bijkomend gaf u zelf aan tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u voldoende Frans spreekt. U leerde Frans op school in Kameroen en bovendien woont en werkt u ook in Brussel in de Franstalige regio (NPO, p. 5, 11 en 25). U werkte in Kameroen en gaf bijles (NPO, p.6). Ook in België werkt u (NPO, p.3). Bijkomend stelt het CGVS vast dat u reeds sinds 2017 in Europa verblijft na een lange reis van Kameroen via Libië en over de Middellandse Zee naar Italië, die u ook langs Frankrijk heeft gebracht (zie Adm. Dossier – Verklaringen DVZ – punt 37 en Eurodac-hit).

Er wordt besloten dat u een volwassen en professioneel bekwame man bent die dan ook de nodige zelfstandigheid en zelfredzaamheid heeft gedemonstreerd om in uw eigen levensonderhoud te voorzien, die bovendien beschikt over een goede kennis van de Franse taal. Zodoende kan redelijkerwijs verwacht worden dat u bij een terugkeer naar Franstalig Kameroen, en meer bepaald Douala, in staat zou zijn om in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in de door u voorgehouden regio van herkomst, in Douala in het Franstalige deel van Kameroen over een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden

verstuurd op 22 januari 2025. Via uw advocaat heeft u op 24 januari 2025 opmerkingen overgemaakt. Deze worden niet betwist door het CGVS, maar zijn evenwel niet in staat om bovenstaande beslissing om te buigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Verzoekschrift en nota's

2.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van “artikel 1A, §2, van het Verdrag van Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48, 48/2, 48/3, 48/4, 48/5, 48/6, 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna “EVRM”).”

Verzoeker onderbouwt het middel als volgt:

“4.1.1 Met betrekking tot de erkenning van de vluchtelingenstatus

In casu heeft verzoeker een gegronde vrees voor vervolging door de Kameroense bevolking en de autoriteiten in geval van terugkeer naar Kameroen wegens zijn seksuele geaardheid.

Hij vreest dus voor vervolging van niet-overheids- en staatsactoren in de zin van artikel 48/5, lid 1, sub a en c, van de wet van 15 december 1980.

In geval van terugkeer vreest verzoeker dat hij zal worden mishandeld en aan verschillende vormen van geweld zal worden onderworpen, en dat hij volledig zal worden verstoten en gemarginaliseerd door zijn familie en door de bevolking in het algemeen.

Hij vreest ook voor willekeurige en discriminerende arrestatie, opsluiting en/of veroordeling door de Kameroense autoriteiten. Deze vervolgingen en vrees voor vervolging zijn ingegeven door zijn lidmaatschap van een specifieke, kwetsbare en vervolgte sociale groep in Kameroen in de zin van artikel 48/3, §4, d), van de wet van 15 december 1980, namelijk Kameroense homoseksuelen.

Bijgevolg rechtvaardigen de enige gegronde vrees die voortvloeit uit het behoren tot deze groep en het daarvoor bestaande risico het verlenen van bescherming, hetgeen door verweerder in de beslissing wordt erkend.

We zullen echter zien dat de seksuele geaardheid van verzoeker niet op geldige wijze in twijfel werd getrokken door het CGVS, aangezien de redenen die in dit verband werden aangevoerd soms ontoereikend en soms grotendeels subjectief en zwaar waren. De vraag naar de realiteit van verzoekers seksuele geaardheid staat uiteraard centraal in deze zaak, aangezien verzoekers nationaliteit niet in vraag wordt gesteld door het CGVS, dat ook het risico op vervolging van LGBT mensen in Kameroen als bewezen beschouwt. Gezien zijn profiel heeft hij voldoende uiting gegeven aan zijn seksuele geaardheid.

Ter herinnering, het kan niet worden aanvaard dat verzoeker, indien hij naar Kameroen zou terugkeren, gedwongen zou zijn om zijn homoseksualiteit op een verborgen manier uit te leven, in voortdurende angst, om problemen te vermijden. Een dergelijke redenering zou in strijd zijn met de meest fundamentele vrijheden. Het Hof oordeelde (CJUE, 7 november 2013, X, Y et Z, punten 46-48, 65 en 70-71): [...]

Deze redenering werd bovendien aanvaard in het drieledige arrest van Uw Raad van 29 mei 2013 (RVV, arrest 103.722, 29 mei 2013, 6.8.3.7. tot en met 6.8.3.9.) waarin werd geoordeeld dat: [...]

Gelet op de vervolging waaraan de LGBT-gemeenschap in Kameroen wordt blootgesteld (in het bijzonder homofob context; fenomeen van aangifte door familie en/of burens bij de politie), is het duidelijk dat een homoseksuele Kameroener die zijn seksuele geaardheid in zijn land van herkomst niet verbergt, onvermijdelijk het doelwit zal zijn van verschillende vormen van vervolging, en in het bijzonder van een risico op willekeurige en discriminerende arrestatie en opsluiting, wat door het CGVS wordt erkend.

In de tweede plaats aanvaardt het Hof van Justitie van de Europese Unie dat het bestaan van een specifiek op homoseksuelen gerichte strafwetgeving het mogelijk maakt vast te stellen dat zij een bepaalde sociale groep vormen (§ 48).

In deze context hebben Kameroense homoseksuelen gegronde redenen om te vrezen dat zij in Kameroen aan verschillende vormen van vervolging zullen worden onderworpen die door hun aard en/of herhaaldelijk karakter voldoende ernstig zijn om een gegronde en gegronde vrees voor vervolging te rechtvaardigen en internationale bescherming te verlenen.

Er staat absoluut geen intrekking van artikel 347-1 van het Kameroense wetboek van strafrecht op de agenda, waarin homoseksualiteit wordt veroordeeld, en meer bepaald “iedere persoon die seksuele betrekkingen heeft met een persoon van hetzelfde geslacht”. Integendeel, deze artikelen zijn afkomstig uit een “nieuw Wetboek van Strafrecht” dat bij wet nr. 2016/007 van 12 juli 2016 is vastgesteld.

Uit het COI Focus-rapport "Kameroen - Homoseksualiteit", dat op 28 juli 2021 is bijgewerkt¹, en uit algemeen bekende informatie blijkt dat de situatie van homoseksuelen in Kameroen de grootste voorzichtigheid geboden is bij de behandeling van dit soort verzoeken om bescherming.

Gezien de beschikbare informatie moet de situatie van homoseksuelen in Nigeria aanleiding geven tot de grootste voorzichtigheid bij de behandeling van dit soort verzoeken om bescherming.

In een land als Kameroen, waar gevangenisstraf effectief wordt opgelegd, rechtvaardigt alleen al het feit dat men homoseksueel is het verlenen van bescherming.

[...]

Er bestaat dus geen enkele bescherming door de Kameroense autoriteiten voor homoseksuelen die het slachtoffer zijn van homofoob geweld en die in hun land dus in hoge mate worden gediscrimineerd bij de toegang tot de rechter en de verdediging van hun meest fundamentele rechten.

[...]

Volgens de beschikbare objectieve informatie wordt homoseksualiteit zowel door de Kameroense autoriteiten als door de Kameroense bevolking onderdrukt: [...]

Wij zijn van mening dat Uw Raad rekening moet houden met deze hierboven beschreven ernstige situatie en een objectief risico moet beoordelen, zonder internationale bescherming afhankelijk te maken van de vaststelling van vervolging in het verleden, aangezien een van de criteria van het Verdrag van Genève het bestaan is van een "legitieme en gegronde vrees" voor vervolging in geval van terugkeer, een vrees die perfect is vastgesteld in het geval van de meeste Kameroense homoseksuelen.

Uw Raad heeft in zijn rechtspraak reeds erkend dat het feit dat een Kameroense homoseksueel is, de toekenning van bescherming rechtvaardigt (met name arrest nr. 77.713 van 21 maart 2012). Sommige Kameroeners hebben dus op deze basis bescherming kunnen genieten en zijn nu vrij om hun homoseksualiteit te beleven.

Er moet worden nagegaan of er een objectief risico van vervolging bestaat in geval van terugkeer, indien hij zijn seksuele geaardheid niet verzwijgt, en of het leven van verzoeker in geval van terugkeer naar Kameroen ondraaglijk kan zijn. In dit verband moet, gelet op de recente gevallen van arrestaties en veroordelingen die eens te meer de daadwerkelijke criminalisering in Kameroen aantonen, en rekening houdend met het feit dat er geen systematische berichtgeving in de media is en dat homoseksuelen gedwongen zijn zich te verbergen of het land te verlaten, worden geconcludeerd dat het onmogelijk is de "groepsvervolging" te meten, aangezien homoseksuelen zich verbergen en niet allemaal tegelijk worden geïdentificeerd. Deze groepsvervolging zou meetbaar zijn als alle homoseksuelen van de ene op de andere dag in de openbaarheid zouden komen en als het dan mogelijk zou zijn om het aantal bedreigde homoseksuelen in cijfers uit te drukken. We zijn echter nog ver verwijderd van die realiteit, zodat "groepsvervolging" niet kan worden beoordeeld.

Om al deze redenen verzoekt verzoeker om toekenning van de vluchtelingenstatus.

Verzoeker behoort ook aan Engelstalige gemeenschap. In Kameroen wordt deze gemeenschap gediscrimineerd sinds jaren. Er is een conflict in Kameroen tussen Engelstalige separatisten en de Kameroense overheid. Verzoeker heeft ernstige bedreigingen ondergaan in zijn land van herkomst. De bedreigingen hebben plaatsgevonden in een context van perpetueel crisis in regio's die overwegend Engelstalige zijn.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Kameroen wegens de arrestatie, mishandelingen, en stigmatisatie die hij er riskeert wegens zijn lidmaatschap.

Hij kan ook geen bescherming krijgen van de Staat, die zelfs ook de Enstalige gemeenschap stigmatiseert.

[algemene uiteenzetting inzake de vrees voor vervolging omwille van verzoekers lidmaatschap van de Engelstalige gemeenschap, met verwijzingen naar wetgeving, rechtspraak en landeninformatie]

4.1.2 Met betrekking tot de subsidiaire bescherming status

Indien Uw Raad toch zou oordelen dat verzoeker niet in aanmerking komt voor de toekenning van de vluchtelingenstatus beoordelend dat er geen band gemaakt kan worden tussen één of meer van de gronden van vervolging overeenkomstig artikel 1A van het verdrag van Genève en de ingeroepen vrees van verzoeker – quod non – dan hoeft haar de subsidiaire bescherming toegekend worden wegens een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, b) of c) van de vreemdelingenwet.

[...]

Alle recente informatie moet leiden tot een recente en alomvattende analyse van de situatie, met name gezien het wijdverspreide geweld dat burgers treft (CEDOCA, « COI Focus CAMEROUN – Régions anglophones : situation sécuritaire », 28.06.2024, beschikbaar op : [URL]).

Het conflict was aanvankelijk gelokaliseerd en hoofdzakelijk beperkt tot de twee Engelstalige regio's in het noordwesten en zuidwesten. Sindsdien heeft het conflict zich echter over het hele land verspreid. Bovendien zijn er geen veilige en redelijke mogelijkheden om binnen het land te vluchten, met name naar Douala. De verzoeker kan zelfs niet op een veilige en legale manier naar dat deel van het land reizen en daar toegang krijgen.

Verweerder is ten onrechte van mening dat verzoeker aan de bedreiging van zijn leven of lichamelijke integriteit als gevolg van de veiligheidssituatie in zijn regio van herkomst kan ontsnappen door zich in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala, te vestigen, waar hij een veilige en redelijke interne vluchtmogelijkheid heeft – quod non.

Verzoeker kent niemand in de Franstalige regio's – en evenmin in Douala, aangezien verzoeker tijdens zijn onderhoud bij het CGVS heeft bevestigd dat hij in de war was tijdens zijn onderhoud bij de DVZ. Hij spreekt een heel klein beetje Frans, maar niet erg goed. Hij spreekt dus Engels of Frans met een Engels accent. Hij zal dus onmiddellijk als Engelssprekende worden herkend als hij zich in een Franstalige regio begeeft. Hij zal dan ook worden gediscrimineerd en in onwaardige levensomstandigheden worden geplaatst, zoals de verwerende partij opmerkt: « Er dient echter te worden opgemerkt dat ze er vaak in precare omstandigheden leven, wat tot situaties van geweld kan leiden binnen de plaatselijke gemeenschappen ».

Volgens de laatste COI Focus van 28 juni 2024 : [...]

Overigens moet worden opgemerkt dat de verzoeker sinds 2016 uit Kameroen is vertrokken en dat de analyse van de verwerende partij met betrekking tot de mogelijkheid om zich van het ene deel van het land naar het andere te verplaatsen, zeer ontoereikend is: [...]

Verzoeker kan dus niet naar een andere regio of naar Douala reizen. Om al deze redenen moet verzoeker subsidiaire bescherming worden verleend of moet verweerder nader onderzoek verrichten indien verzoeker niet de vluchtelingenstatus wordt verleend. Verzoeker voldoet aan alle voorwaarden voorzien door artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Bovendien behoort zij tot geen van de door de wet voorziene uitsluitingsgevallen.

In ondergeschikte orde dient haar ten gevolge, de subsidiaire bescherming status toegekend te worden.”

In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van “Artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29.07.1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen; Artikel 62 van de vreemdelingenwet; Algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel.”

Verzoeker stelt:

“4.2.1 Aangaande de grieven van verwerende partij

Seksuele geaardheid

Verzoeker heeft verklaard dat hij vanwege zijn seksuele geaardheid was vervolgd en vreest dit opnieuw te worden indien hij naar Kameroen wordt teruggestuurd (CGVS, pp. 4 en 15).

Verzoeker heeft inderdaad in eerste instantie, tijdens zijn onderhoud bij de DVZ op 18 maart 2022, verklaard dat hij Kameroen heeft verlaten vanwege de crisis tussen de Engelstalige en Franstalige gemeenschappen. De verzoeker heeft vervolgens zeer gedetailleerd uitgelegd hoe hij op 23 december 2016 Kameroen heeft verlaten nadat hij de boerderij in Bamenda had verlaten en door Franstalige Kameroeners in elkaar was geslagen, die hem naar het politiebureau van Bamenda hebben gebracht. Daar is hij samen met tien andere Engelstaligen naar de gevangenis van Kounende gebracht. Onderweg kon hij echter uit het voertuig springen en vluchten, waarna hij het land zou hebben verlaten.

Na overleg met zijn raadsman en nadat hij enige afstand had kunnen nemen van de traumatische ervaringen in Kameroen, heeft verzoeker echter vanaf het begin van zijn persoonlijk onderhoud bij het CGVS (CGVS, p. 4) op 17 januari 2025 de werkelijke versie van de feiten gegeven. Verzoeker heeft uitdrukkelijk aangegeven dat hij zijn seksuele geaardheid niet bij de DVZ had gemeld vanwege het taboe dat hierop rust (CGVS, p. 16). Zoals hierboven uiteengezet, heeft verzoeker zijn hele leven zijn geaardheid moeten verbergen en is hij vanwege zijn geaardheid vervolgd. Het is dan ook logisch dat deze traumatische ervaringen hem ervan hebben weerhouden om, voordat hij advies kreeg (CGVS, p. 26), hierover in eerste instantie met onbekenden te praten.

Hij heeft echter vanaf het begin van zijn onderhoud bij het CGRA verklaard homoseksueel te zijn. Hij legt uit dat hij met zijn homoseksuele partner was betrapt en dat hij daardoor door de lokale gemeenschap is aangevallen en het land moest ontvluchten (CGVS, p. 15).

Het conflict tussen Engelstaligen en Franstaligen in Kameroen wordt in het beroep onderzocht. Verzoeker stelt dat er in 2016 al een crisis was en dat hij dacht dat het aannemelijk zou zijn om daarover te spreken. Hij blijft echter volhouden dat hij de genoemde problemen niet heeft ondervonden en dat hij ze heeft vermeld vanwege de trauma's die hij heeft opgelopen (CGVS, p. 26). Het conflict is echter nog steeds actueel en vormt als zodanig een bron van angst voor de verzoeker.

De verzoeker zal trachten een document over te leggen waaruit blijkt dat hij getraumatiseerd is door de gebeurtenissen die hij heeft meegemaakt.

Levensomstandigheden van de verzoeker vóór zijn vertrek uit Kameroen

De verzoeker bevestigt dat zijn ouders zijn overleden toen hij nog heel jong was (CGVS, pp. 7-8).

Er zijn verschillen met wat bij de DVZ was uiteengezet. Ter herinnering: de verzoeker was toen getraumatiseerd (CGVS, p. 8) (met name door de mensensmokkelaar, waardoor hij nachtmerries had en niet

kon slapen – DVZ, punt 35) en heeft daarom mogelijk onjuiste informatie verstrekt. Zijn broers en zussen zijn in feite zijn neven en nichten. Verzoeker bevestigt dat hij enig kind was (CGVS, p. 8).
Wat betreft het laatste adres van verzoeker in Kameroen, was verzoeker in de war. Dit is echter geen centraal element in zijn verzoek om internationale bescherming. Verzoeker is echter altijd duidelijk geweest over het feit dat hij in Guzang, Bamenda, is geboren, maar in Buéa en Limbé heeft gewoond.

Ontdekking en bewustwording van zijn seksuele geaardheid

De verzoeker zat op een jongensschool in Bamenda. Pas in 2011, aan de universiteit van Buéa, had hij zijn eerste homoseksuele relatie (CGVS, pp. 6, 9, 12, 13, 16, 17, 20). Dit is zeer coherent.

De verzoeker werd zich er voor het eerst van bewust dat hij zich aangetrokken voelde tot jongens toen hij naar de jongensschool in Bamenda ging en alleen gevoelens had voor jongens en niet voor meisjes. Het was een kostschool en hij verklaarde dat zijn gevoelens met de dag sterker werden. Dit is volkomen geloofwaardig en zijn verklaringen getuigen van een reële ervaring.

Pas op de universiteit, toen de verzoeker meer vrijheid en autonomie had – en hoopte dat dit minder gevaarlijk was –, kon hij zich effectiever met zijn gevoelens bezighouden. Ook hier had hij niet dezelfde gevoelens voor zijn vriendin als voor mannen (CGVS, p. 16).

Verzoeker heeft zelfs verklaard dat toen hij zijn gevoelens voor mannen ontdekte (CGVS, p. 18), hij dacht dat dit niet goed was, maar dat hij zijn gevoelens niet kon beheersen (CGVS, p. 17). Dit toont duidelijk het klimaat van schuldgevoelens aan dat door de homofobe Kameroense samenleving in stand wordt gehouden.

De verzoeker heeft echter verklaard dat hij op het internaat heeft geprobeerd jongens aan te raken. De verwijt van de verwerende partij dat de verzoeker geen concrete gebeurtenissen vermeldt, is het gevolg van een onvolledige lezing van zijn verklaringen.

De verzoeker voelde zich echter niet op zijn gemak met zijn homoseksualiteit, zoals de verwerende partij beweert. Hij verborg zijn gevoelens vanwege het homofobe klimaat, met het risico te worden vervolgd. Toen de verzoeker ontdekte dat hij zich aangetrokken voelde tot mannen, had hij echter niemand om erover te praten en was er geen enkele vertegenwoordiging van de LGBT-gemeenschap in de openbare ruimte (CGVS, p. 18). Hij beleefde deze ontdekking dan ook in het geheim, zonder er woorden aan te kunnen geven, wat geenszins gelijkstaat aan het feit dat hij zich op zijn gemak voelde met de situatie van homoseksuelen in Kameroen of dat hij zich daar niet voor interesseerde.

De verwerende partij vindt het zeer verrassend dat de verzoeker een relatie heeft gehad met een andere man en intiem was met zijn homoseksuele partner – wordt de verzoeker verweten dat hij onvoorzichtig is geweest? - zonder enige reflectie op de context waarin hij zich bevond – quod non, namelijk een land waar elke vorm van seksualiteit die afwijkt van heteroseksualiteit sterk wordt afgekeurd. Dit is volstrekt ongepast. Verzoeker heeft in Kameroen een homoseksuele relatie gehad, wat hem niet kan worden verweten, evenmin als het feit dat hij misschien onvoorzichtig is geweest. Hij is slechts het slachtoffer van een homofobe context.

Wat zijn relatie met E. betreft, heeft verzoeker uitgelegd dat hij een leven met hem wilde opbouwen en dat zij in hetzelfde huis wilden wonen en een eigen bedrijf wilden hebben, maar dat dit alles privé moest blijven en dat zij moesten oppassen dat zij niet ontdekt werden (CGVS? p. 24). Dit toont duidelijk aan dat hij zich zorgen maakte over de vijandigheid van de omgeving ten opzichte van zijn seksuele geaardheid, in tegenstelling tot wat de verwerende partij beweert.

Verzoeker wilde zijn homoseksualiteit in Kameroen verborgen houden, omdat dat de enige oplossing was. Hij was overigens zeer voorzichtig, ging niet naar LGBT-bars en informeerde zich niet over de rechten van LGBT'ers, om geen argwaan te wekken. Dat is zeer coherent. Verzoeker heeft bovendien homoseksuele betrekkingen gehad met B. in zijn kamer, na een dag samen doorgebracht te hebben. Het was een feestdag. Zijn vriendin, die van niets wist, belde verzoeker, maar hij nam niet op. Zij wilde hem verrassen en had een eigen sleutel (CGVS, p. 15). Ze verraste de verzoeker en waarschuwde de burens, die B. wegjoegen. De verzoeker werd echter door de gemeenschap ingehaald. Hij werd geslagen en op de grond geduwd met de bedoeling hem te doden.

Deze relatie met B. lijkt op zich niet ter discussie te staan. Het enige verwijt dat in dit verband wordt gemaakt, betreft het belang dat de verzoeker hecht aan de risico's voor een homoseksueel in de homofobe Kameroense samenleving – wat zojuist als onjuist is aangetoond. De seksuele geaardheid van de verzoeker staat derhalve vast, en daarmee ook zijn vrees voor vervolging.

Wat ten slotte de relatie van de verzoeker met E. betreft, legt de verzoeker uit dat hij aan zijn gedrag en de onderwerpen waarover zij spraken, wist dat de gevoelens wederzijds waren. Het ging stap voor stap, zoals dat in elke relatie het geval is. Het verwijt van de verwerende partij in dit verband is volstrekt ongepast. Er zijn duizenden manieren waarop een relatie kan beginnen, zelfs in een homofobe context.

Etnische groep

Verzoeker behoort tot een etnische minderheid in de Engelstalige gemeenschap van Kameroen. Hierdoor is hij des te meer als zodanig herkenbaar en dit is door verweerder helemaal niet onderzocht. Veel mensen uit deze gemeenschap zijn naar Nigeria moeten vluchten.

Verzoeker wenst nogmaals te verklaren dat zijn vrees om naar Kameroen terug te keren reëel en aanwezig is.

Overigens is het voor de beoordeling van de vrees van verzoeker voor terugzending naar Kameroen belangrijk bepaalde essentiële beginselen uit de Proceduregids in herinnering te brengen : [...]

De persoonlijke vrees van verzoekers zijn echter gebaseerd op een objectieve context die niet kan worden verborgen of betwist: de veiligheidssituatie in Kameroen is zeer zorgwekkend en gevaarlijk voor burgers. Benadrukt moet worden dat vrees zowel vanuit een objectief als een subjectief perspectief moet worden geanalyseerd. Het UNHCR-handboek met procedures en criteria stelt in dit verband duidelijk dat : [...]

De verzoekende partij betreurt dat het subjectieve element van vrees in de bestreden beslissing niet in aanmerking wordt genomen en beoordeeld. Het is duidelijk dat hun persoonlijke achtergrond van groot belang is voor de beoordeling van deze vrees.

4.2.2 Aangaande het voordeel van de twijfel [...]"

2.2. Verweerder legt een aanvullende nota van 13 oktober 2025 neer, waarin hij middels URL verwijst naar landeninformatie die betrekking heeft op de veiligheidssituatie in Kameroen.

2.3. Verzoeker legt een aanvullende nota van 21 oktober 2025 neer, waarbij hij het stuk "psychologisch attest 17.101.25" voegt.

Beoordeling

1.

2.

3. De Raad, die inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beschikt over volheid van rechtsmacht, dient inzake het verzoek om internationale bescherming een arrest te vellen dat op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een verzoeker om internationale bescherming al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Hij dient daarbij niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De uitvoerige opsomming van wetsbepalingen, rechtspraak en landeninformatie impliceert niet *an sich* dat de bestreden beslissing behept is met een onregelmatigheid of dat verzoeker nood heeft aan internationale bescherming.

In de mate verzoeker aanvoert dat de artikelen 2 en 3 van het EVRM worden geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

"a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;

b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;

c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;

d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;

e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."

4. Inzake de redenen waarom verzoeker Kameroen verlaten heeft stelt de bestreden beslissing onder meer: **“Vooreerst wenst het CGVS op te merken dat u doorheen uw parcours bij de Belgische asielinstanties bijzonder tegenstrijdige verklaringen aflegde over de redenen waardoor u Kameroen zou hebben verlaten.** Zo verklaarde u op 18 maart 2022, tijdens uw interview op de DVZ, dat u Kameroen had verlaten omwille van de crisis tussen de Engelstalige en de Franstalige gemeenschap (zie Administratief dossier - Verklaring DVZ - punt 37). Wanneer u op 6 december 2022 opnieuw werd uitgenodigd op de DVZ om over uw vrees te vertellen, vertelde u wederom over uw vrees door de Engelstalige crisis. U legde daarbij erg gedetailleerde verklaringen af over hoe u op 23 december 2016 Kameroen zou hebben verlaten nadat u van de boerderij kwam in Bamenda en u onderweg in elkaar werd geslagen door Franstalige Kameroeners die u naar het commissariaat van Bamenda brachten. Daar werd u met nog 10 andere Engelstaligen naar de gevangenis van Kounende gebracht. Onderweg kon u echter van de wagen springen en weglopen, waarna u het land zou hebben verlaten (zie Administratief dossier - CGVS Vragenlijst - vraag 5). Tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS op 17 januari 2025 gaf u meteen aan dat u niet alle elementen had kunnen vertellen bij de DVZ omwille van het taboe rond uw homoseksuele geaardheid (NPO, p.4). U vertelde daarop dat u homoseksueel bent, maar gelijktijdig een relatie had met de moeder van uw kind. Wanneer zij u betrapte met uw homoseksuele partner werd u aangevallen door de lokale gemeenschap en diende u het land te ontvluchten (NPO, p.15). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen tussen de DVZ en het CGVS zei u dat homoseksualiteit een taboe is en u nogal sceptisch was om eerlijk te zijn, maar dat u het op aanraden van uw advocaat wel kon vertellen (NPO, p.16). Maar wanneer u dan specifiek gevraagd werd naar uw problemen in Kameroen omwille van de Engelstalige crisis opperde u dat u geen enkel probleem had in Kameroen behalve uw homoseksualiteit, maar dat u wel op de hoogte bent dat er een crisis was die begon in 2016. Dit is op z'n minst zeer noemenswaardig. Wanneer de Protection Officer dan vroeg waarom u deze crisis dan wel had opgegeven als asielmotief bij de DVZ, beweerde u dat u zich toen niet goed voelde en veel trauma's had en dat u het aan uw advocaat vertelde die u aanraadde om alles te zeggen tijdens uw groot interview op het CGVS (NPO, p.26). Deze verschoning gaat echter niet op en biedt geen zinnige opheldering over waarom u een fictief asielmotief dermate gedetailleerd zou hebben verzonnen. Het louter vasthouden aan één van de twee versies van uw verklaringen is dan ook uiteraard niet in staat om dergelijk opvallende tegenstrijdigheid op te heffen. Deze vaststelling raakt een eerste maal de kern van uw asielrelaas en ondermijnt in niet geringe mate de geloofwaardigheid van uw voorgehouden homoseksuele geaardheid.”

De Raad benadrukt dat van een verzoeker om internationale bescherming, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag verwacht worden dat hij alle elementen ter ondersteuning van zijn verzoek om internationale bescherming op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. De verzoeker dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, gezien op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure. De verzoeker draagt daarbij zelf de verantwoordelijkheid voor het volledig en gedetailleerd communiceren van alle feitelijke gegevens die relevant zijn ter ondersteuning van zijn asielrelaas.

De herneming van zijn reeds afgelegde verklaringen en bevestiging in het verzoekschrift dat verzoeker zijn homoseksuele geaardheid niet had gemeld bij de DVZ vanwege het taboe en de traumatische ervaringen vormt geen nuttig, noch concreet verweer ten aanzien van de terechte vaststellingen dat (i) verzoeker wijzigende en tegenstrijdige verklaringen aflegde bij de Belgische overheidsinstanties omtrent de reden van zijn vertrek uit Kameroen, en dat (ii) de geopperde verschoning dat er een taboe rust op homoseksuele geaardheid niet zinnig verheldert waarom hij een fictief asielmotief dermate gedetailleerd zou hebben verzonnen. Hierbij voegt zich de vaststelling dat verzoeker, die universitair geschoold is, sinds 2017 in Europa verblijft en zich bijgevolg nuttig kon inlichten aangaande de permissieve houding van de Belgische autoriteiten inzake homoseksualiteit; derhalve kan niet aangenomen worden dat hij na jaren verblijf dit zou benoemen als een taboe in het kader van een verzoek om internationale bescherming.

Het door verzoeker middels aanvullende nota van 21 oktober 2025 bijgebracht attest, opgesteld door huisarts Dr. A.V.D.E. op 17 oktober 2025, vermeldt zeer summier dat verzoeker getraumatiseerd was wanneer hij België “as a Gay” (als homoseksueel persoon) is binnengekomen, dat verzoeker bang was om te zeggen dat hij homoseksueel was omdat hij dacht dat hij zou worden vermoord, en dat zijn advocaat hem geadviseerd heeft om niet bang te zijn en de waarheid te vertellen. Uit het attest van 17 oktober 2025 blijkt evenwel niet dat verzoeker reeds in behandeling was bij deze arts na zijn aankomst in België in 2022, noch op basis van welk(e) onderzoek(en) werd vastgesteld dat verzoeker ten tijde van zijn aankomst in België getraumatiseerd was en hoe dit trauma zich veruitwendigt. Het attest toont dan ook niet aan dat het cognitief vermogen van verzoeker dermate was/is aangetast dat hij niet in staat zou zijn coherente en consistente verklaringen af te leggen aangaande de reden voor zijn vlucht en is derhalve niet van aard om de vaststellingen in de bestreden beslissing die de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas ondermijnen in een ander daglicht te stellen. Ten overvloede dient opgemerkt dat de uitleg in het attest in wezen een loutere bevestiging betreft van verzoekers reeds naar voor geschoven uitleg ter verschoning van zijn tegenstrijdige verklaringen over de

reden van zijn verzoek om internationale bescherming. Deze uitleg kan nog steeds niet verklaren waarom verzoeker dan bij de DVZ een fictief asielmotief op zeer gedetailleerde wijze zou hebben verzonnen.

Voorstaande motiveringen vinden steun in het dossier, zijn terecht en pertinent en tonen aan dat verzoekers verklaringen over de reden(en) van zijn vertrek uit Kameroen niet samenhangend zijn, hetgeen een negatieve indicatie is voor zijn geloofwaardigheid.

5. Verder stelt de Raad samen met verweerder vast dat verzoeker geen helder beeld schept van zijn werkelijke levensomstandigheden in Kameroen. Verzoeker heeft meer bepaald tegenstrijdige verklaringen afgelegd over het overlijden van zijn ouders, over het feit of hij twee broers en een zus had dan wel enig kind was, over zijn scholing en over zijn laatste verblijfplaats in Kameroen.

De bestreden beslissing motiveert dienaangaande op goede gronden als volgt:

“Vervolgens legde u veelvuldige tegenstrijdige verklaringen af over uw werkelijke levensomstandigheden voor uw vertrek uit Kameroen. Zo was u bijzonder tegenstrijdig over de datum van overlijden van uw ouders en de nasleep daarvan. Op de DVZ zei u aanvankelijk nog dat uw ouders overleden waren in april 2020 (zie Adm. dossier – Verklaring DVZ, punt 13), maar tijdens uw persoonlijk onderhoud op het CGVS beweerde u plots dat u altijd bij uw grootmoeder hebt gewoond omdat uw vader en moeder overleden zijn toen u nog klein was. U weet niet langer wanneer uw ouders overleden zijn (NPO, p.7-8). Waar u bij de DVZ nog verklaarde dat u twee broers en een zus had waarvan Be. in Douala woonde, L. is overleden in 2010 en C. in 2014 (zie Adm. Dossier – Verklaring DVZ, punt 17), beweerde u op het CGVS dat u enig kind was (NPO, p.8). Wanneer u geconfronteerd werd met deze tegenstrijdigheden, beweerde u steevast dat u getraumatiseerd was toen u aankwam in België, waardoor u van alles vertelde waarvan u niets wist op de DVZ. Nadat u het aan uw advocaat vertelde, raadde hij u aan dat u alles over uw leven kon vertellen tijdens uw onderhoud op het CGVS (NPO, p.8). Echter, wanneer u op de DVZ gevraagd werd naar uw gezondheidstoestand meldde u dat u gezond was maar dat u nachtmerries had van de smokkelaar waardoor u moeilijk kon slapen (zie Adm. Dossier – Verklaring DVZ, punt 32). Bovendien werd u bij aanvang van uw persoonlijk onderhoud gevraagd hoe uw interview op de DVZ was verlopen waarop u antwoordde dat dit normaal verlopen was en verwees u enkel naar het taboe van uw homoseksualiteit (NPO, p.4). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen en het vasthouden aan één versie van de feiten is wederom niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen. Het feit dat u er niet slaagt om deze gebeurtenissen - die toch een niet-te-onderschatten impact zouden hebben gehad op uw leven - juist in de tijd te plaatsen, en u geen consistente verklaringen aflegt betreffende uw familie, toont aan dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke levensomstandigheden vóór uw vertrek uit Kameroen. Daarbij aansluitend hing u de volledige ontdekking van uw homoseksuele geaardheid op aan uw tijd in de jongensschool in Bamenda waar u uw Advanced Level zou hebben behaald in 2004 en uw tijd aan de universiteit van Buéa in 2011 waar u uw eerste homoseksuele relatie had (NPO, p.6, 9, 12, 13, 16, 17, 20). Bij de DVZ had u echter eerder verklaard dat u maar tot de 5de graad van het secundair onderwijs naar school bent gegaan en vermeldde u verder niets over een universitaire opleiding (zie Adm. dossier – Verklaring DVZ, punt 11). Het is ook vreemd dat wanneer u gevraagd werd of u naar de lagere school ging dat u opperde dat u zich dat niet kan herinneren, maar u meteen verwees naar de jongensschool en de universiteit waar u uw seksuele oriëntatie zou hebben ontdekt (NPO, p.13-14). Wanneer u geconfronteerd werd met uw verklaringen bij de DVZ over uw scholing, verwees u opnieuw naar het feit dat u getraumatiseerd was en u alles moest vertellen op het CGVS van uw advocaat en dat u in 2013 uw masterdiploma in management behaald heeft (NPO, p.14). Daarenboven vertelde bij de DVZ dat uw laatste adres in Kameroen in Guzang, Bamenda was. Op het CGVS opperde u dan weer dat u in Guzang, Bamenda bent geboren, maar dat u in Buéa en Limbé woonde. Wanneer u dan gevraagd werd of u ooit nog op andere plaatsen in Kameroen hebt gewoond, zei u van niet. Gevraagd of u in Guzang hebt gewoond, opperde u dat u zich dat niet kon herinneren (NPO, p.6-7). Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen, wierp u opnieuw op dat uw “hoofd niet oké was en dat u veel stress had” en dat u had verteld dat u in Guzang geboren bent (NPO, p.25-26). Het louter ontkennen van eerdere verklaringen en het vasthouden aan één versie van de feiten is niet in staat om bovenstaande tegenstrijdigheden op te heffen. Het feit dat u niet in staat bent om consistente verklaringen af te leggen over dergelijke ingrijpende gebeurtenissen in uw leven en veelvuldige tegenstrijdige verklaringen aflegde tussen de DVZ en het CGVS, toont aan dat u geen eerlijk zicht wenst te bieden op uw werkelijke levensomstandigheden vóór uw vertrek uit Kameroen. Deze vaststellingen ondermijnen wederom de kern van uw relaas waardoor er geen serieus geloof meer kan worden gehecht aan de door u voorgehouden homoseksualiteit aangezien u geen duidelijkheid schept over de context waarin de ontdekking van uw seksuele oriëntatie - en de daaruit voortvloeiende problemen die u uit uw land van herkomst zouden hebben geleid - zouden hebben plaatsgevonden.”

Verzoeker bevestigt in het verzoekschrift dat zijn ouders overleden zijn toen hij jong was, verwijst opnieuw naar zijn trauma ter verschoning van zijn tegenstrijdige verklaringen, bevestigt dat hij enig kind was en stelt dat hij wat betreft zijn laatste verblijfplaats in de war was. Dit vormt echter geen dienstig verweer tegen de voormelde terechte en pertinente vaststellingen, die steun vinden in het administratief dossier.

Waar verzoeker opnieuw verwijst naar zijn trauma, gaat hij voorbij aan de terechte motivering in de bestreden beslissing. Zo beweerde verzoeker pas na confrontatie met zijn tegenstrijdigheden dat hij getraumatiseerd was en daarom niets wist op de DVZ (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 8), dit terwijl hij bij de DVZ had gesteld dat hij gezond was maar nachtmerries had van de smokkelaar waardoor hij moeilijk kon slapen (verklaring DVZ, vraag 32). Bovendien gaf hij bij het CGVS aan dat het interview bij de DVZ normaal verlopen was en verwees hij enkel naar het taboe van zijn homoseksualiteit (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 4).

Verzoeker komt in het verzoekschrift niet verder dan het (opnieuw) trachten te verschonen van de vastgestelde tegenstrijdigheden in zijn verklaringen en het louter bevestigen van één van de door hem verklaarde versies. Verweerder kon terecht besluiten dat verzoeker geen eerlijk zicht biedt op zijn werkelijke levensomstandigheden in Kameroen en dat deze vaststellingen, gezien verzoeker geen duidelijkheid schept over de context waarin de ontdekking van zijn seksuele oriëntatie zou hebben plaatsgevonden, de geloofwaardigheid van zijn relaas ondermijnen.

6. Verzoeker voert aan dat hij homoseksueel geaard is.

Een verzoeker om internationale bescherming kan zelden overtuigend bewijs leveren van zijn seksuele gerichtheid. Het betrekken van bepaalde vormen van bewijsmateriaal, zoals bijvoorbeeld rapporten van medisch onderzoek naar een gestelde seksuele gerichtheid en expliciet beeldmateriaal, is ook in strijd met grondrechten en de menselijke waardigheid. Naar zijn aard leent een seksuele geaardheid als asielmotief zich minder voor bewijsvoering: het gaat immers om wat iemand innerlijk voelt. Meer nog dan bij andere asielmotieven, zijn de eigen verklaringen van een LGBTI-verzoeker dan ook van wezenlijk belang. Het is daarom aan verzoeker om vooral aan de hand van zijn verklaringen zijn gestelde seksuele geaardheid aannemelijk te maken. Hij zou immers als geen ander in staat moeten zijn inzicht te bieden in wat hij innerlijk denkt of voelt.

Door de wijze waarop verweerder het onderzoek naar en de beoordeling van een gestelde seksuele gerichtheid heeft ingericht, werd verzoeker ook daadwerkelijk de mogelijkheid geboden om met zijn verklaringen zijn gestelde seksuele gerichtheid aannemelijk te maken. Uit een lezing van de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt immers dat de *protection officer* open vragen heeft gesteld, die verzoeker toelieten om uitgebreide verklaringen af te leggen omtrent de ontdekking en de beleving van zijn beweerde homoseksuele geaardheid in de context van de Kameroense samenleving.

Het uitgangspunt in deze is niet dat er in alle gevallen een interne worsteling moet hebben plaatsgevonden voordat verzoeker zijn seksuele gerichtheid heeft geaccepteerd. Er mag echter wel verwacht worden dat er bij verzoeker, die afkomstig is uit een land waar men LGBTI niet accepteert en waar dit mogelijk strafbaar is gesteld, sprake is van een (denk)proces waarin hij zich onder andere voor de vraag gesteld ziet wat het betekent om anders te zijn dan hetgeen de maatschappij (en de wet) verwacht/verlangt en op welke wijze hij daaraan invulling wil en kan geven. Hierbij dient opgemerkt dat de ongeloofwaardigheid van een asielaanvraag niet enkel kan worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, doch ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

7. In navolging van verweerder hecht de Raad op basis van de elementen in het dossier geen geloof aan verzoekers voorgehouden seksuele geaardheid.

Te dezen blijkt:

- Verzoeker legt oppervlakkige, vage en ondoorleefde verklaringen af over de ontdekking en bewustwording van zijn homoseksuele geaardheid. Zo koppelt verzoeker zijn ontluikende gevoelens herhaaldelijk aan het gegeven dat hij op een jongensinternaat zat, maar maakt hij geen gewag van enige concrete gebeurtenis of herinnering die zou hebben geleid tot het besef van zijn gevoelens voor jongens (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 16-17).

- Verzoeker stelt dat hij zich comfortabel voelde bij zijn homoseksuele gevoelens omdat hij niet anders wist en omdat hij het heimelijk deed, maar slaagt er niet in om doorleefd te getuigen over wat hij dacht en welke – positieve of negatieve – gevoelens door hem heen gingen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 17, p. 19). Verzoekers simpele en allerminst doorleefde weergave van zijn situatie stemt niet overeen met de complexe realiteit waarmee een man die zich aangetrokken voelt tot een man, opgroeiend en levend in een homofobe maatschappij als de Kameroense, geconfronteerd wordt bij de bewustwording van de eigen seksuele oriëntatie, en de manifest vijandige perceptie ervan door de burgerlijke maatschappij (informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Hoewel een verschillende culturele achtergrond aanleiding zou kunnen geven tot een verschillende wijze van beleving van de (ontluikende) homoseksualiteit, en een

verschillende manier van omgaan met het feit als homoseksueel of biseksueel te leven in een homofobe maatschappij als de Kameroense, dient vastgesteld dat uit verzoekers verklaringen af te leiden valt dat hij zich bij de ontdekking en het ontluikende besef van zijn geaardheid helemaal geen vragen stelde. Verzoekers verklaringen geven dan ook geen blijk van een andere (cultureel bepaalde) manier van beleving van de eigen seksuele oriëntatie, maar duiden enkel op een gebrek aan doorleefde ervaringen.

- Ook het feit dat verzoeker geen blijk geeft van enige reflectie omtrent de gevolgen die zijn seksuele oriëntatie kan inhouden in de Kameroense context ondermijnt de geloofwaardigheid van deze geaardheid. Gezien verzoeker op de hoogte was van het taboe dat in de Kameroense samenleving op homoseksualiteit rust (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 18), kan niet worden aangenomen dat verzoeker, wanneer hij een (seksuele) relatie heeft met een man, niet zou reflecteren over de context waarin hij zich bevindt. Dat verzoeker aangaf dat hij een leven met E. wilde opbouwen, wilde samenwonen in hetzelfde huis en samen een eigen zaak hebben, maar dat het allemaal privé moest gebeuren en ze niet betrappt mochten worden (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 24), geeft geen blijk van mogelijke zorgen over de vijandelijke omgeving tegenover zijn seksuele oriëntatie.

- Gelet op de ernstige gevolgen die verbonden zijn aan homoseksuele relaties in Kameroen, kan niet worden ingezien dat verzoeker met B. "homoseksuele dingen" deed in zijn kamer, terwijl zijn vriendin een sleutel heeft van zijn kamer en hen dan ook betrapte (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 15). Verzoekers lichtzinnige en onvoorzichtige houding valt niet te rijmen met de homofobe context waarin hij leefde in Kameroen en doet afbreuk aan de geloofwaardigheid zijn eigen voorgehouden homoseksuele geaardheid.

- Bovendien maakt verzoeker zijn relatie met E. geenszins aannemelijk. Zo kan niet worden ingezien dat verzoeker niet kan duiden hoe zijn relatie met E. is begonnen, noch hoe hij zich bewust werd van zijn wederzijdse gevoelens, en is niet geloofwaardig dat verzoeker nooit met E. zou hebben gepraat over eerdere relaties of de beleving van hun seksuele oriëntatie (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 23-24).

De Raad stelt vast dat verzoeker in het verzoekschrift geen concrete elementen aanbrengt die de voorstaande pertinente motieven kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hem uiteengezette vluchtrelaas. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar hij evenwel geheel in gebreke blijft.

Verzoeker komt immers in wezen niet verder dan het louter volharden in het vluchtrelaas, het herhalen van eerder afgelegde en beoordeelde verklaringen (over de ontdekking en bewustwording van zijn gevoelens op een jongensschool en de universiteit), het poneren dat hij zich niet op zijn gemak voelde en benadrukken dat hij zijn homoseksualiteit verborgen hield, het stellen dat hij zich wel zorgen maakte over zijn vijandige omgeving, het nuanceren van zijn verklaringen over zijn relatie met E. en het benadrukken van de waarachtigheid ervan, het minimaliseren van de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen omtrent zijn onvoorzichtige houding en de betrapting door zijn vriendin, het opmerken dat zijn relatie met B. niet ter discussie staat en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder.

Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer worden geacht.

Verzoeker slaagt er hiermee niet in de hoger aangehaalde motieven te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

8. Verzoeker stelt in het verzoekschrift te behoren tot een etnische minderheid in de Engelstalige gemeenschap van Kameroen en hekelt onder verwijzing naar de Proceduregids van UNHCR dat zijn vrees niet onderzocht werd.

Verzoeker gaat er aan voorbij dat het louter aanhalen van een vrees voor vervolging op zich niet volstaat om te kunnen besluiten dat deze vrees reëel is. Deze vrees dient immers ook steeds getoetst te worden aan

enkele objectieve vaststellingen en verzoeker dient in dit verband de vrees concreet aannemelijk te maken, maar blijft hier geheel in gebreke. Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan dat hij bij terugkeer naar Kameroen persoonsgerichte vervolging dient te vrezen omwille van zijn behoren tot de Engelstalige gemeenschap.

9. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoeker het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

10. Verzoeker beroept zich voor de toekenning van de subsidiaire bescherming op dezelfde elementen als voor de vluchtelingenstatus. Noch uit zijn verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de beschikbare informatie, alsook naar de aanvullende nota van verweerder van 13 oktober 2025, waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Franstalig Kameroen geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de beschikbare informatie niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken. Verzoeker stelt dat er in Franstalig Kameroen veel discriminatie heerst ten opzichte van personen die afkomstig zijn uit Engelstalig Kameroen en verwijst naar algemene informatie inzake de situatie in Kameroen voor Engelstalige terugkeerders, maar doet hiermee geen afbreuk aan de vaststelling dat uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweld gelieerd aan het zogenaamde “Engelstalig conflict” in de Franstalige regio’s beperkt is en niet veralgemeend is, noch aan de vaststelling dat talrijke Engelstalige Kameroeners toevlucht vinden in de Franstalige regio’s.

Wat betreft de toepassing van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet in hoofde van verzoeker stelt de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Derhalve dient nog te worden onderzocht of u beschikt over een redelijke mogelijkheid om u te vestigen in het Franstalige deel van Kameroen, meer bepaald in Douala. In deze context werd rekening gehouden met uw persoonlijke situatie, waaruit niet blijkt dat kan worden beschouwd dat er in uw hoofde een risico bestaat op voornoemde ernstige schade. In casu slaagde u er vooreerst niet om eerlijk zich te bieden op uw werkelijke levensomstandigheden en verblijfplaatsen in Kameroen vóór uw vertrek naar België – supra -. Zo beweerde u bij de DVZ nog dat uw broer B. in Douala woonde (zie Adm. Dossier – Verklaring DVZ, punt 17), maar verklaarde u aan het CGVS plots dat u enig kind was (NPO, p.8). Echter, omwille van uw veelvuldige tegenstrijdige verklaringen over uw werkelijke herkomst en uw huidig netwerk in Kameroen, gaat het CGVS er van uit dat u wel familie heeft in Douala zoals u aanvankelijk bij DVZ verklaarde. Ondanks dat u bij de DVZ nog verklaarde dat u uw secundair onderwijs niet had afgemaakt en u als landbouwer werkte (zie Adm. Dossier – Verklaringen DVZ, punt 11 en 12), beweerde u op het CGVS dan weer dat u in 2011 naar de universiteit bent gegaan in Buéa en er een Higher National Diploma in Management hebt behaald (NPO, p.6). Het CGVS kan hierna enkel vaststellen dat u wederom geen eerlijk zicht biedt op uw levensomstandigheden in Kameroen vóór uw vertrek, maar zou u mogelijks hogere universitaire studies hebben gevolgd in uw land van herkomst. Bijkomend gaf u zelf aan tijdens uw persoonlijk onderhoud dat u voldoende Frans spreekt. U leerde Frans op school in Kameroen en bovendien woont en werkt u ook in Brussel in de Franstalige regio (NPO, p. 5, 11 en 25). U werkte in Kameroen en gaf bijles (NPO, p.6). Ook in België werkt u (NPO, p.3). Bijkomend stelt het CGVS vast dat u reeds sinds 2017 in Europa verblijft na een lange reis van Kameroen via Libië en over de Middellandse Zee naar Italië, die u ook langs Frankrijk heeft gebracht (zie Adm. Dossier – Verklaringen DVZ – punt 37 en Eurodac-hit).

Er wordt besloten dat u een volwassen en professioneel bekwame man bent die dan ook de nodige zelfstandigheid en zelfredzaamheid heeft gedemonstreerd om in uw eigen levensonderhoud te voorzien, die bovendien beschikt over een goede kennis van de Franse taal. Zodoende kan redelijkerwijs verwacht worden dat u bij een terugkeer naar Franstalig Kameroen, en meer bepaald Douala, in staat zou zijn om in uw levensonderhoud te voorzien.

Gelet op de bovenstaande overwegingen stelt het Commissariaat-generaal vast dat u, los van de huidige situatie in de door u voorgehouden regio van herkomst, in Douala in het Franstalige deel van Kameroen over

een veilige en redelijke internvluchtmogelijkheid beschikt in de zin van artikel 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980. U hebt het tegendeel niet bewezen.”

Verzoeker betwist dat hij een intern vestigingsalternatief heeft in Douala, Franstalig Kameroen, maar slaagt er niet in de voormelde vaststellingen dienstig te weerleggen.

Verzoeker stelt in het verzoekschrift dat hij slechts een klein beetje Frans spreekt, maar gaat geheel voorbij aan de voormelde terechte en pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing. Hoewel verzoeker geen duidelijk zicht biedt op zijn levensomstandigheden in Kameroen voorafgaand aan zijn vertrek, is op basis van zijn verklaringen niet onredelijk aan te nemen dat verzoeker familie heeft in Douala. Bovendien blijkt uit verzoekers verklaringen dat verzoeker ook in België in een Franstalige omgeving woont en werkt en voldoende Frans spreekt (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 3, p. 5-6, p. 11, p. 25).

Daarnaast wijst hij erop dat hij Engels of Frans spreekt met een Engels accent, waardoor hij onmiddellijk als Engelssprekende zal worden herkend als hij zich in een Franstalige regio begeeft en vreest dat hij er zal gediscrimineerd worden. Verzoeker wijst op de situatie en discriminatie van Engelstalige Kameroeners in Franstalige Kameroen, maar beperkt zich tot het verwijzen naar algemene informatie zonder het verband met zijn persoon te concretiseren. Verzoeker toont geenszins *in concreto* aan dat hij als Engelstalige Kameroener persoonlijk zal worden gediscrimineerd of vervolgd in Franstalig Kameroen.

Gelet op wat voorafgaat koestert verzoeker in Franstalig Kameroen geen gegronde vrees voor vervolging en loopt hij evenmin een risico op het lijden van ernstige schade. Bovendien blijkt dat verzoeker in staat is om in Franstalig Kameroen een normaal leven te leiden, zonder onredelijke moeilijkheden te moeten ondergaan. (cf. UNHCR, “*Guidelines on International Protection No. 4: “Internal Flight of Relocation Alternative” within the context of Article 1A(2) of the 1951 Convention and/or 167 Protocol relating to the Status of Refugees*”, p. 6-7).

De Raad stelt in navolging van verweerder vast dat verzoeker in Franstalig Kameroen, meer bepaald in Douala, over een veilig en redelijk intern vestigingsalternatief beschikt zoals omschreven in artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet.

Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar het land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend zesentwintig door:

W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

A. COOLBRANDT,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. COOLBRANDT

W. MULS